

У день визволення Корця

12 січня 1944 року розпочалися бої за Корець. Короткими, але жорстокими вони були. За місто та район полягло 236 воїнів-представників різних національностей, їх прізвиська навечно викарбувані на гранітних плитах пам'ятників, споруджених на братських могилах у міському парку та на кладовищі. У цій боротьбі особливо відзначився 416-й стрілецький полк (командир майор Макеєв й заступник командира по політичній роботі підполковник Чумак). У ході боїв за Корець противник, при незначних втратах наших частин, втратив убитими до 195 солдатів й офіцерів й пораненими до 250 бійців. У боях за місто мужньо бились підрозділи 416-го полку Рильсько-Коростеньської Червонопрапорної орденів Суворова та Кутузова стрілецької дивізії під командуванням генерал-майора О.В.Гладкова, що входила до складу Першого Українського фронту. Командир полку підполковник М.Я.Чертов провів розвідку боєм. У наступі відзначились Герой Радянського Союзу лейтенант-піхотинець Д.І.Слашов, розвідник-лейтенант П.А.Баранов, санітарка старшина А.В.Кицишина, артилерист капітан І.А.Макурін.

У ході боїв особовий склад дивізії показав стійкість, мужність і рішучість.

Уміло керуючи ротою, командир 2-ї стрілецької роти 416-го стрілецького полку комуніст лейтенант Авдонін першим підняв свою роту в атаку й переслідуючи супротивника, першим увірвався

у Корець. У цьому бою рота Авдоніна знищила до 15 німецьких солдатів й нанесла супротивникові значні втрати пораненими. Червоноармієць Кузьмін, не дивлячись на ураганний вогонь противника, першим піднявся в атаку, а коли під час бою був поранений командир батальйону, перев'язав його й виніс з поля бою. У цій боротьбі Кузьмін знищив двох німецьких солдатів.

Розрахунок командира 4-ї батареї молодшого сержанта Раноча, (навідник-комуніст сержант Білоусов), ведучи точний вогонь по супротивникові, забезпечив просування радянської піхоти й спільними діями з іншими розрахунками батареї подавив вогонь двох батарей противника, розсіяв й частково знищив його обоз. За відмінне ведення вогню й хорошу підтримку стрілецьких підрозділів 4-а батарея, зокрема й особовий склад гарматної обслуги Раноча, отримала подяку від командира стрілецького батальйону.

Особовий склад 6-ї батареї 436-го артилерійського полку під командуванням старшого лейтенанта Шкурата Федора Георгійовича, ведучи точний й швидкий вогонь по супротивникові, що оборонявся, подавив вогонь двох мінометних батарей, розсіяв й частково знищив до роти піхоти противника. Особовий склад батареї також отримав подяку від командування стрілецького батальйону, дії якого батарея підтримувала. Сміливо й відважно діяли в бою сержант

Трусов, старший сержант Пісарєв. Ці військовослужбовці своїм прикладом піднімали особовий склад в атаку й сприяли успіху бою. Вони у боротьбі за місто особисто знищили до 12 німецьких солдатів.

До виконання бойового завдання були залучені розвідники під командуванням старшого сержанта М. М. Гордієнка, стрілецький батальйон старшого лейтенанта В. Г. Жука, батарея 76-міліметрових гармат старшого лейтенанта А. Л. Лук'янова і танкісти окремої бригади. Бій був жорстокий, але бійці вистояли. 12 січня 1944 року воїни Червоної Армії з'явилися на міських вулицях.

Одразу після визволення розпочалася мобілізація військовозобов'язаного населення на фронті війни.

Німецько-фашистські окупанти перед приходом Червоної Армії завдали величезної шкоди місту. Вони зруйнували цукровий завод, промкомбінат, МТС, культурно-освітні заклади, 60 процентів житлових будівель.

Вже наступного дня після визволення трудящі Корця почали відбудовувати рідне місто. Розбирали руїни, розчищали вулиці, ремонтували будинки, зводили стіни зруйнованих підприємств. Ті часи потрібно пам'ятати, бо це історія, наша історія, яка назавжди залишиться викарбуваною на пам'ятних знаках нашого міста.

Юлія Гомон